

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010138
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8522010138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 27. júna 2022 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obžalovanému Z. C. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 140 písm. f/ Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a proti obžalovanému ml. V. W. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. Z. C., nar. XX.X.XXXX v Z. H., trvale bytom C. XX, okres Stará Ľubovňa, v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov, a

2. ml. V. W., nar. XX.X.XXXX v Z. H., trvale bytom C. XX, okres Stará Ľubovňa,

s ú v i n n í , ž e

Obžalovaný Z. C.:

I. v období najneskôr od 3.9.2021 až do 14.12.2021, v rodinnom dome v obci C. XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou poškodenou W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. H. a s ich spoločnými maloletými deťmi, poškodenú podozrievajúc z nevery nútil priznať sa k nevere, vyvolával žiarlivostné scény, u poškodenej vyvolával pocit strachu, stresu, a to najmä tým, že na ňu kričal, ponižoval ju, vulgárne jej nadával, opakovane ju bil, udieral fackami s rôznou intenzitou, opakovane ju škrtil, kopal ju do rôznych častí tela, pričom tieto útoky zo strany obžalovaného boli páchané v pravidelných 2-3 dňových intervaloch, raz poškodenú v presne nezistený deň vo večerných hodinách,

-2- 1T/27/2022

v čase od cca 20:00 hod. do 02:00 hod. nasledujúceho dňa zavrel do šopy, kde ju nechal samú, pričom popísaným konaním poškodená trpela fyzickou bolesťou a konanie obžalovaného Z. C. znášala ako ťažké príkorie, v jednom prípade sa od strachu z konania obžalovaného Z. C. pomočila a v dôsledku konania Z. C. utekala zo spoločnej domácnosti k svojej matke, naposledy dňa 14.12.2021,

II. v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca december 2021 v rodinnom dome v obci C. XX, okres Stará Ľubovňa, po tom, ako svoju družku poškodenú W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. H., udieral fackami a nadával jej, poškodenej prikázal, aby si kľakla na kolená, pričom jej povedal, že ak sa pohne, tak dostane, a z tohto dôvodu, zo strachu pred obžalovaným, poškodená jeho príkazu vyhovelá, následne obžalovaný Z. C. vytiahol svoj pohlavný úd a na poškodenú sa vymočil so slovami „len toto

si zaslúžiš“, pričom obžalovaný Z. C. sa tohto konania dopustil okrem iného s cieľom uspokojiť svoje sexuálne deviantné BDSM potreby,

III. po tom, ako jeho družka poškodená W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. H. dňa 3.9.2021 podala na Obvodnom oddelení PZ Stará Ľubovňa oznámenie o podozrení zo spáchania priestupku na jeho sestru R. C., bytom H. XX, Z. H., ktorý mal spočívať v tom, že R. C. uvádzala o W. W. nepravdivé údaje a po tom, čo ho jeho sestra R. C. dňa 24.9.2021 telefonicky kontaktovala s tým, že za ňou boli policajti ohľadom uvedeného oznámenia o spáchaní priestupku, ktoré podala poškodená, a že teraz idú domov k obžalovanému Z. C. a poškodenej W. W. do obce C. XX, okres Stará Ľubovňa ich vypočuť, dňa 24.9.2021 v rodinnom dome v obci C. XX, okres Stará Ľubovňa na poškodenú W. W. začal obžalovaný Z. C. kričať slovami „musíš to stiahnuť, keď to nestiahneš dostaneš“, „stiahni to, pekne ti rozprávam stiahni to, lebo dostaneš“, na čo poškodená W. W. po príchode hliadky polície tejto zo strachu pred obžalovaným povedala, že si všetko vymyslela, po odchode policajtov obžalovaný Z. C. v rozčúlení zobral do rúk tanier, hodil ho o zem, potom poškodenú W. W. pravou rukou udrel po tvári a ďalej jej vykrikoval, že čo porobila,

Obžalovaný Z. C. a obžalovaný ml. V. W.:

IV. po vzájomnej dohode dňa 14.12.2021 v presne nezistenom čase v ranných hodinách, po tom, čo poškodená W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. H., družka obžalovaného Z. C., prišla domov do rodinného domu v obci C. XX, okres Stará Ľubovňa a vošla do druhej obytnej izby, túto nasledovali, pričom obžalovaný Z. C. ju spredu chytil oboma rukami, zhodil ju na posteľ, ona nevediac, čo sa ide diať, ostala ležať na posteli, čakala, že ju udrie, následne jej stiahol legíny, dvihol jej hore nohy, ktoré spojil k sebe, držal ich tak, aby sa nemohla pohnúť, a počas toho, ako ju držal, tak povedal obžalovanému ml. V. W., „sprav to“, načo W. W. zareagovala slovami „Z., čo robíš, prestaň“, útoku sa bránila, avšak bezúspešne a rozplakala sa, následne obžalovaný ml. V. W. najprv uviedol, že on to neurobí, no po jemu adresovaných slovách od obžalovaného Z. C. „more, sprav to, nikto sa to nedozvie“, strčil W. W. prsty do vagíny,

-3- 1T/27/2022

t e d a

Obžalovaný Z. C.:

- v bode I. tohto rozsudku blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou a iným správaním, ktoré ohrozilo jej psychické zdravie,

- v bode II. tohto rozsudku iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a trpel a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, a z osobitného motívu - so sexuálnym motívom,

- v bode III. tohto rozsudku iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

- v bode IV. tohto rozsudku spoločným konaním násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a spoločným konaním najmenej dvoch osôb,

Obžalovaný ml. V. W.:

- v bode IV. tohto rozsudku spoločným konaním násilím donútil iného k iným sexuálnym praktikám, a čin spáchal spoločným konaním najmenej dvoch osôb,

č í m s p á c h a l i

Obžalovaný Z. C.:

- v bode I. tohto rozsudku zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

- v bode II. tohto rozsudku zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 140 písm. f/ Trestného zákona,

- v bode III. tohto rozsudku zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

- v bode IV. tohto rozsudku zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Obžalovaný ml. V. W.:

- v bode IV. tohto rozsudku zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

-4- 1T/27/2022

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. obžalovanému Z. C.:

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

2. obžalovanému ml. V. W.:

Podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 117 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu, a to konkrétne:

- podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. H., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov;
- podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo psychologickému poradenstvu, so zameraním na sexuálnu terapiu.

o d ô v o d n e n i e :

Vo vzťahu k obž. ml. V. W. bol v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku vyhotovený zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie, pretože po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor, zástupkyňa orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonný zástupca ml. obžalovaného, obhajca ml. obžalovaného, ako aj samotný ml. obžalovaný vzdali odvolania.

Čo sa týka obž. Z. C., obžalobou podanou dňa 3.6.2022 prokurátorom Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa mu za vinu bolo kladené spáchanie skutkov kvalifikovaných ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 140 písm. f/ Trestného zákona, zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorých sa mal menovaný obžalovaný dopustiť tak, ako je uvedené v samotnej výrokovej časti tohto rozsudku (body I. až IV.). Zároveň v podanej obžalobe prokurátor navrhol uložiť menovanému obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2022 obžalovaný S. C. po prednesení obžaloby a poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku a § 257 ods. 1 až 8 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe; následne na všetky otázky kladené mu samosudcom postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) odpovedal „áno“, na čo súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom menovaný obžalovaný priznal spáchanie skutkov, nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o ochrannom opatrení.

Následne súd vykonal dokazovanie, kde pre rozhodnutie o treste a o ochrannom opatrení vo vzťahu k osobe obž. S. C. z celého vykonaného dokazovania súvisia a boli podkladom nasledovné vykonané dôkazy:

- podľa § 269 Tr. por. čítané listinné dôkazy, a to: záznamy z intervencií z č.l. 250 až 251 spisu, správy o výsledku objasňovania priestupku z č. l. 613 spisu, rozhodnutie Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2021/0077332-003 z 11.10.2021 z č.l. 629 až 631 vrátane doložiek z č.l. 632 a 634 spisu, trestný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 0T/14/2019 z č.l. 659 až 660 spisu, správa obce Hniezdne z č.l. 669 spisu, správa ÚVV a ÚVTOS Prešov z č.l. 683 spisu, správa obce Hniezdne z č.l. 687 spisu;
- podľa § 268 ods. 2 Tr. por. namiesto výsluchov znalcov čítané písomne podané znalecké posudku, a to: znalecký posudok O.. S. G. č. 4/2022 z č.l. 310 až 362 spisu, znalecký posudok O.. W. Y. - S. č. 28/2022 z č.l. 434 až 458 spisu, znalecký posudok A.. V. Z., A.. č. 16/2022 z č.l. 488 až 534 spisu, znalecký posudok O.. W. Y. - S. č. 40/2022 z č.l. 575 až 580 spisu;
- podľa § 269 Tr. por. čítané listinné dôkazy, a to: odpoveď na lustráciu v registri obyvateľov z č. l. 825 spisu, odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 826 až 827 spisu, odpoveď na lustráciu v GP z č.l. 828 až 831 spisu, odpoveď Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z č.l. 832 až 836 spisu, odpis RT z č.l. 838 spisu,
- podľa § 268 ods. 2 Tr. por. namiesto výsluch znalca čítaná zápisnica o výsluchu znalca O.. S. G. zo dňa 21.3.2022 z č. l. 286 až 288 spisu.

Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že obžalovaný je slobodný, je otcom štyroch mal. detí, ktorých matkou je poškodená D. W., ako vyplýva aj z vykonaného dokazovania. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, s tým, že v obci nerobí problémy, nebol riešený komisiou pre verejný poriadok.

Zo znaleckého posudku O.. S. G., č. 4/2022, podaného k osobe obž. S. C., vyplynulo, že obžalovaného osobnosť je simplexná, egocentrická, invertovaná; disponuje nedostatočnou schopnosťou spracovať svoje negatívne emócie, ktoré ho vedia ovládnuť a on im nevie čeliť; vyššie city slabšie rozvinuté, správanie môže byť odbrzdené a impulzívne, môže sa v ňom objavovať neadekvátne agresivita, slabo kontroluje svoje agresívne impulzy, čo sa prejavuje v navonok zameranom verbálne aj fyzicky agresívnom správaní; je menej prispôsobivý; jeho schopnosť empatie je slabo rozvinutá; prítomný je problém vo vzťahu k autoritám; schopnosť zvládať náročné situácie je výrazne slabo rozvinutá; reakcie na stres často málo racionálne a málo primerané; prehliada dlhodobejšie dôsledky v medziľudskej

interakcii; nie je sebakritický. Ďalej znalec uviedol, že pokiaľ obžalovaný skutok kladený mu za vinu spáchal, svedčí to o chýbajúcich averziách (teda vrozenom odpore) jeho sexuálneho motivačného systému k sexuálnemu násiliu a chýbajúcich averziách jeho sexuality k nekonsenzuálnemu sexuálnemu správaniu medzi partnermi, ktorí nie sú obaja sexuálne vyladení na daný spôsob sexuálneho správania; výsledný obraz skutkov nesie konzistentné znaky sexuálnej dominancie - správaniu zo spektra BDSM, kde jedinec dominantný vyhľadáva rôzne formy sexuálneho ponižovania - fyzického i verbálneho - submisívneho jedinca; jeho motivácia ku konaniu bola pravdepodobne uspokojiť svoje menšinové sexuálne potreby posilnené žiarlivosťou, emočnou nestabilitou a zníženou úrovňou sebaovládania; charakter skutku podľa znalca zodpovedá osobnosti a sexualite obžalovaného, nakoľko vyšetrením bolo potvrdené chýbanie averzií k sexuálnemu násiliu, jeho osobnosť je instabilná, nezdržanlivá a vzťahovačná so slabo rozvinutou schopnosťou zvládania záťaže čo prispieva k zlyhávaniu pri kontrole vlastných emočných a pudových impulzov, pričom egocentrická osobnostná črta, slabo rozvinutá empatia a sklon nepreberať zodpovednosť za svoje správanie mohli posilňovať menovaného v pokračovaní násilného správania. Taktiež znalec popísal rizikové faktory recidívy sexuálneho deliktu u menovaného obžalovaného, kde poukázal najmä na znaky sexuálnej deviácie, znaky odlišujúce jeho sexualitu od väčšinovej sexuality, problémy v partnerských vzťahoch, tendenciu bagatelizovať svoje sexuálne násilné správanie, ako aj na stíhanú trestnú činnosť a priestupky agresívnej povahy ukazujúce slabú úroveň regulácie impulzov, na základe čoho znalec u menovaného obžalovaného konštatoval mierne až stredné riziko opakovania sexuálneho deliktu, pričom k získaniu kritického náhľadu na sexuálne deviantné správanie a delikventné správanie môže byť obžalovanému podľa znalca nápomocné ochranné sexuologické liečenie.

Podľa zistených záverov znalkyne O.. W. Y. - S., konštatujúcej u obžalovaného po príslušných vyšetreniach emočne nestabilnú poruchu osobnosti - impulzívny typ, ako aj BDSM sexuálnu orientáciu - sexuálnu deviáciu, vyjadrených v ňou podanom znaleckom posudku č. 28/2022 vo vzťahu k menovanému obžalovanému, tento netrpí a netrpel psychiatrickým ochorením; jeho osobnosť je nevyrovnaná, impulzívna, rigidná a dominantná; agresívne správanie súviselo s osobnostnou patológiou - emočne nestabilnou poruchou osobnosti, ktorá však zároveň nemala vplyv na úroveň ovládacích a rozpoznávacích schopností menovaného obžalovaného, ktoré u neho boli tempore criminis plne zachované, neboli zmenené, znížené ani vymiznuté. Znalkyňa taktiež konštatovala deviantnú sexualitu u obžalovaného, so sadomasochisticky orientovanými úvodnými fázami sexuálneho systému, kde ako dominantný partner vyžaduje podriadenosť a bezvýhradnú poslušnosť apetovanej osoby a je priťahovaný deviantnými sexuálnymi aktivitami - praktikami, pričom sexuálna deviácia je psychosexuálnou poruchou, psychickou poruchou v širšom slova zmysle a u obžalovaného v priamej súvislosti so zistenou sexuálnou deviáciou, pričom jeho pobyt na slobode je podľa znalkyne nebezpečný tak pre poškodenú, ako aj pre spoločnosť, vzhľadom na čo znalkyňa navrhla aby sa obžalovaný podrobil ochrannej sexuologickej liečbe ústavnou formou.

Čo sa týka následkov stíhaného konania voči samotnej poškodenej, znalkyňa A.. V. Z., A.. v znaleckom posudku č. 16/2022 prezentovala ňou zistené skutočnosti, a to že z forenzne-psychologického hľadiska vyšetované konanie vysoko pravdepodobne poškodenej spôsobovalo fyzické a psychické utrpenie, a to zo strany menovaného obžalovaného dlhodobo, pričom aj v čase podania posudku bol u poškodenej psychický stav hodnotený ako parciálne narušený a vysoko pravdepodobne práve dopadom vyšetovaných udalostí naň, pričom jeho konanie jej podľa znalkyne vysoko pravdepodobne spôsobovalo už dlhodobo fyzické a psychické utrpenie, a to z forenzne-psychologického hľadiska charakteru ťažkého príkoria, pričom toto konanie sa čo do charakteru a intenzity stupňovalo a na strane poškodenej uvedenému záveru zodpovedajú zistené znaky patriace k tzv. psychologickému syndrómu týranej osoby, a to jej pasívne a submisívne správanie ako obeť, naučená bezmocnosť, znaky už ľahkej depresívnej poruchy a veľmi vysoká úzkostná symptomatológia, vysoká fóbická symptomatológia, poruchy príjmu potravy, traumatizácia, ostatná sociálna izolácia v zmysle vyčlenenia sa z prostredia, pričom skutok, z ktorého spáchania bol uznaný menovaný obžalovaný vinným spolu s ml. spoluobžalovaným, podľa znalkyne u poškodenej z forenzne-psychologického hľadiska zrejme jednorázovo spôsobil fyzické a psychické utrpenie charakteru sexuálneho násillia, kde u poškodenej možno identifikovať prítomnosť tzv. viktimizačného syndrómu a možný je budúci rozvoj či prehĺbenie tejto psychosomatickej (neurotickej) symptomatológie u poškodenej, ktorá vykazuje najmä poruchy nálady depresívneho a fóbicko-úzkostného charakteru najviac stredne ťažkého stupňa, úzkosť, nepokoj, citovú labilitu, vyššie napätie, prežívanie hanby, reaguje sociálnou izoláciou, adaptačnou poruchou po silnej stresovej situácii s ohrozením vlastnej psychickej, fyzickej a sexuálnej integrity; zároveň konaním zo

strany S. C. ťažké príkorie z psychologického hľadiska vysoko pravdepodobne narušilo poškodenej psychický stav aj schopnosť prognosticky skôr významne trvalo negatívne, čo ešte môže byť redukované parciálne terapeutickou intervenciou, spoločné konanie obžalovaných voči nej je spôsobilé ohroziť jej sexuálny vývoj do budúcnosť tým, že vyústi vo všeobecnosti do nižších sexuálnych zábran, väčšej sexuálnej voľnosti a môže viesť aj k neprimeranému, rizikovému sexuálnemu správaniu obete či ďalším abnormalitám v oblasti jej sexuality, až do podoby rozvinutia rôznych iných psychických porúch, ťažkostí, odchýlok v prežívaní, správaní jej ako obete i celoživotného trvania.

K osobe poškodenej znalkyňa O.. W. Y. - S. v posudku č. 40/2022 prezentovala jej vyšetrením zistené skutočnosti, a to že pri psychiatrickom vyšetrení nezistila prítomnosť vážnych psychiatrických symptómov, ktoré poškodená udávala počas spolužitia s obžalovaným C., teraz prítomné nie sú; psychický stav vyhodnotila ako dobrý, nevyžadujúci psychiatrickú liečbu, avšak poukázala na to, že pri reprodukování činu bola poškodená nervóznejšia, napätejšia, skutok bol pre ňu zdrojom zahanbenia a poníženia, čo opätovne prežívala vo chvíľach kedy reprodukovala čo sa stalo, ako aj, že v jej správaní pretrvávajú strach a obava z obžalovaného, nemá s ním kontakt, kontakt s ním odmieta, bojí sa ho, pocity strachu pred ním pretrvávajú.

Obžalovaný S. C. bol v minulosti celkom 4-krát trestne stíhaný a právoplatne odsúdený, a to:

- vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/100/2009 rozsudkom zo dňa 15.6.2009, právoplatným dňa 15.6.2009, ako mladistvý pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 mesiace, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na 1 rok, v ktorej sa osvedčil;
- vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 7T/105/2011 rozsudkom zo dňa 24.6.2011, právoplatným dňa 24.6.2011, pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019) a pre spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 mesiacov, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na 1 rok a 6 mesiacov, pričom výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom vo veci tunajšieho súdu 7T/132/2011;
- vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 7T/132/2011 rozsudkom zo dňa 11.8.2011, právoplatným dňa 11.8.2011, pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (účinného do 31.7.2019), kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 1 rok, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na 2 roky, pričom trest mu bol odpustený amnestiou 2.1.2013;
- vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 0T/14/2019 trestným rozkazom zo dňa 15.3.2019, právoplatným dňa 15.3.2019, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., kde mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na 24 mesiacov, následne bolo rozhodnuté o ponechaní podmienene odsúdenia v platnosti a skúšobná doba predĺžená na 30 mesiacov - teda s ohľadom na právoplatnosť uvedeného odsúdenia a úpravu v § 50 ods. 1 Tr. zák., uvedená skúšobná doba uplynula dňom 16.9.2021; v uvedenej veci bolo 30.11.2021 rozhodnuté, že sa osvedčil.

Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obž. S. C. bol od 19.3.2017 do 3.9.2021 celkom 4-krát právoplatne postihnutý za priestupky, z toho 3-krát sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, a to konkrétne:

- dňa 19.3.2017 na ceste do rómskej osady v obci Hniezdne fyzicky napadol inú osobu tak, že jej dal facku, za čo mu rozhodnutím Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2017/004433 bola v rozkaznom konaní uložená pokuta 20,- eur;
- dňa 14.5.2020 kričal na svoju sestru a udral ju trikrát rukou po tvári do oblasti líca, za čo mu rozhodnutím Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2020/005455 bola v rozkaznom konaní uložená pokuta 20,- eur;
- dňa 3.9.2021 okolo 01:00 hod. po príchode na adresu svojho trvalého bydliska C. XX slovne napadol svoju družku (teda i tu poškodenú) D. W. ohľadom jej údajnej nevery, za čo mu rozhodnutím Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2020/007332-003 bol uložené pokarhanie;
- taktiež sa dňa 17.5.2020 dopustil priestupku podľa § 32 ods. 1 písm. a/ zákona č. 42/1994 Z.z. tým, že nemal rúško na verejne prístupnom mieste v obci Hniezdne - križovatka na Forbasy, ktorý bol vybavený zo strany OO PZ Podolíneč napomenutím.

Vzhľadom na priznanie obžalovaného S. C. (v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom dňa 31.5.2022), pričom na hlavnom pojednávaní menovaný obžalovaný učinil vo vzťahu k všetkým skutkom kladeným mu za vinu obžalobou vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, pričom súd sa stotožnil s podanou obžalobou v tom smere, že ide v každom jednotlivom prípade o samostatný trestný čin (kde osobitne čo sa týka skutkov uvedených v bodoch II. a III. výrokovej časti tohto rozsudku, z ktorých popisu je zrejmé, že u nich nie je daná objektívne súvislosť ani čo sa týka času ich spáchania, ani ohľadom spôsobu, pohnútky a okolností ich spáchania a teda ide o samostatné trestné činy), ako aj s právnou kvalifikáciou skutkov tak, ako bola uvedené v obžalobe a týmto rozsudkom súd uznal obžalovaného Z. C. vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 140 písm. f/ Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, ako aj zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd mal vykonaným dokazovaním, osobitne s poukazom na zistenia a závery znalcov z odboru psychológie a z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria k osobe obžalovaného Z. C., ako sú podrobne popísané vyššie, na ktoré súd týmto opätovne odkazuje, plne preukázané naplnenie podmienok a potrebu uloženia obžalovanému S. C., ako sankcie (§ 31 Tr. zák.), teda právneho následku spáchaných trestných činov v záujme ochrany spoločnosti pred páchaním najmä druhovo obdobnej trestnej činnosti, resp. trestnej činnosti z deviantných sexuálnych pohnútok, aj ochranného liečenia, a to sexuologického a ústavnou formou, ako bolo navrhnuté v podanej obžalobe. Je plne preukázané, že menovaný obžalovaný sa dopustil trestných činov, ktoré inak ako násilné nemožno vyhodnotiť, a to voči blízkej osobe, kde je možné dôvodne, podľa záverov posudkov znalcov podaných k jeho osobe, očakávať, že bude v násilnom konaní pokračovať, a to z toho dôvodu, že prinajmenšom v prípadoch trestných činov spáchaných obžalovaným ako je popísané v bodoch II. a IV. tohto rozsudku, išlo zo strany menovaného obžalovaného o ich spáchanie navyše v stave vyvolanom sexuálnou deviáciou ako psychosexuálnou poruchou, čo je psychická porucha v širšom slova zmysle, pobyť obžalovaného na slobode je zároveň nebezpečný nielen pre poškodenú, ale aj pre spoločnosť, u obžalovaného je mierne až stredné riziko opakovania sexuálneho deliktu, pričom faktor, ktorý ho môže ukotviť v miernej intenzite je získanie kritického náhľadu na svoje sexuálne deviantné a delikventné správanie, čomu i podľa názoru súdu za celého zisteného stavu môže napomôcť jedine uložené ochranné liečenie a vzhľadom na komplexné odborné zistenia znalcov O. G. a O. Y.-S. ohľadom osobnosti obžalovaného, jeho postojov k svojmu správaniu, ako je to podrobne uvedené vyššie, stotožnil sa súd i s tým, že uvedené ochranné liečenie je mu treba uložiť vykonať ústavnou formou, ktoré ochranné liečenie sexuologické ústavnou formou menovanému obžalovanému preto súd týmto rozsudkom podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. v sporení s § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov upravených v § 34 Trestného zákona, kde najmä podľa ods. 1 uvedeného zákonného ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, a podľa ods. 4 vety prvej uvedeného zákonného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa súdu, na základe všetkých dokazovaním zistených skutočností, je v danom prípade na dosiahnutie účelu trestu, resp. na maximálne zabezpečenie zákonných podmienok za účelom jeho dosiahnutia, potrebné uložiť trest odňatia slobody, a to ako trest, ktorého výkon nebude podmienične odložený, nakoľko na opačný postup v danom prípade nie sú naplnené podmienky podľa § 49, resp. § 51 Tr. zák..

V danom prípade bolo potrebné uložiť úhrnný trest celkom za 4 trestné činy, pričom každý z nich je úmyselným trestným činom, tieto boli spáchané samostatnými skutkami a každý z trestných činov, z ktorých spáchania bol obž. S. C. uznaný týmto rozsudkom vinným, je zločinom, teda v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. je dolnou hranicou úhrnného trestu hranica 7 rokov ustanovená v § 200 ods. 2 Tr. zák.; zároveň zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby sa menovaný obžalovaný preukázateľne

začal dopúšťať ešte počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci tunajšieho súdu OT/14/2019, právoplatného dňom 15.3.2019, kde pôvodne uložené podmienené odsúdenie bolo 15.10.2020 ponechané v platnosti a skúšobná doba predĺžená na 30 mesiacov, kde teda táto uplynula až dňom 16.9.2021 (viď začiatok plynutia skúšobnej doby podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.). U každého z trestných činov, z ktorých spáchania je menovaný obžalovaný týmto rozsudkom uznaný vinným, je horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. prevyšujúca 5 rokov.

Čo sa týka ukladania úhrnného trestu odňatia slobody v danom prípade podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., najprísnejším je v osobitnej časti Tr. zák. ustanovený trest za tu obžalovaným spolupáchateľstvom spáchaný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona, kde za uvedený trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody na 7 až 15 rokov (ods. 2 § 200 Tr. zák.). Uvedená horná hranica 15 rokov sa zvyšuje o 1/3 podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. na 17 rokov a 8 mesiacov (t.j. o dva roky a 8 mesiacov - teda podľa zásad v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zák.), čo sa však týka dolnej hranice 7 rokov, táto ostáva nezmenená, pretože vyhlásenie viny obžalovaným, ako aj jeho následné oľutovanie spáchania trestných činov súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pričom na strane menovaného obžalovaného zistil zároveň jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ktorú je treba a je možné použiť v danom prípade, osobitne aj s poukazom za právnu úpravu v § 41 ods. 2 Tr. zák. účinnú od 21.6.2013 (kde už absentuje dovtedy zákonom daná povinnosť súdu uložiť páchatelovi trest nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej po zvýšení hornej hranice trestu odňatia slobody trestu odňatia slobody určenej u trestného činu najprísnejšie trestného); súd sa zároveň nestotožnil v danom prípade s tým, aby u menovaného obžalovaného bolo možné na ľarchu mu pričítať ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. j/ Tr. zák., teda že zvedol na spáchanie trestného činu mladistvého - ako vyplýva už z úvodu skutkovej vety v bode IV. tohto rozsudku, ako aj k dotknutému skutku v samotnej podanej obžalobe, k jeho spáchaniu obžalovanými došlo „po vzájomnej dohode“, pričom skutočnosť, že ml. obžalovaný po tom, ako sa poškodená bránila a rozplakala uviedol, že to nespraví, na čo zo strany obž. S. C. došlo k slovnému povzbudeniu „more, sprav to, nikto sa to nedozvie“, nemožno považovať za zvedenie mladistvého na spáchanie trestného činu. Zvedením sa spravidla rozumie získanie mladistvého na spáchanie trestného činu s prísľubom získania nejakej výhody, či už materiálnej alebo inej, pričom tuto nič nepreukazuje, že by od počiatku pod prísľubom nejakej výhody bol mladistvý zvedený na spáchanie skutku, naopak, k jeho páchaniu pristúpili obžalovaní po vzájomnej dohode, pričom vyššie uvedené slovné vyjadrenie S. C. smerom k ml. obžalovanému možno považovať nie za zvedenie, ale za určité povzbudenie k naplneniu činu podľa ich predchádzajúcej „vzájomnej dohody“.

Na základe vyššie uvedených skutočností, s poukazom na druh, ako aj s ohľadom na všetky zistené skutočnosti týkajúce sa povahy spáchaných trestných činov, okolností a spôsobu ich spáchania, následkov nimi spôsobených, ako aj skutočnosti, že v každom spáchanom skutku došlo zo strany menovaného obžalovaného k dopusteniu sa zločinu a aj s ohľadom na to, že týchto štyroch zločinov sa dopustil voči blízkej osobe a najmä v období necelých štyroch mesiacov a taktiež s ohľadom na:

- osobu obžalovaného S. C., na ktorého síce doposiaľ nebolo pôsobené priamym výkonom trestu odňatia slobody, avšak ktorý vzhľadom na zistené a vyššie popísané skutočnosti prejavuje dlhodobu sklony k protiprávnemu konaniu;

- pričom je súdu preukázané, že čo sa týka osoby menovaného obžalovaného a ním páchanej protiprávnej činnosti, osobitne zasahujúcej do samotnej integrity iných fyzických osôb, a to aj osôb blízkych, dochádza jednoznačne k zvyšovaniu jej periodicity a intenzity, kde po tom, ako bol postihnutý za priestupok z 19.3.2017, dopustil sa a bol právoplatne odsúdený za prečin výtržníctva, pričom ešte počas skúšobnej doby sa dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu (v oboch prípadoch voči jeho blízkym osobám) a ešte počas skúšobnej doby vo veci OT/14/2019 preukázateľne začal páchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pre ktorý je stíhaný v tomto konaní a bezprostredne po jej uplynutí sa dopustil i ďalších zločinov, z ktorých spáchania bol týmto rozsudkom uznaný vinným, a to všetko voči svojej družke, ktorá je navyše matkou jeho 4 detí, teda voči osobe, ktorá by mu mala byť citovo tou najbližšou;

- to, že z jeho doterajšieho spôsobu života celkovo vyplýva, že doposiaľ voči nemu použité sankcie či už v konaniach priestupkových, ale aj v konaniach trestných, zrejme žiadnym dostatočným spôsobom nedosiahli voči nemu náležitý výchovný účinok v tom smere, aby viedol riadny život; kde treba s ohľadom na argumenty obhajcu obžalovaného v záverečnej reči uviesť, že aj keď podľa odpisu registra trestov predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú v súčasnosti zahladené, nezahladzuje sa však samotná skutočnosť, že obžalovaný sa už dopustil konaní, ktorých intenzita a následky dosiahli úroveň trestných

činov, ktorú skutočnosť pri rozhodovaní o druhu a výške trestu je potrebné vo vzťahu k osobe páchatela (§ 34 ods. 6 Tr. zák.), ako aj pre náležité rozhodnutie o treste v záujme naplnenia jeho účelu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) taktiež náležite posúdiť a vyhodnotiť spolu s ostatnými skutočnosťami vyhodnocovanými pre účel rozhodnutia o treste - zahľadenie odsúdenia ako také má význam vo vzťahu k nemožnosti použitia pri ukladaní trestu obžalovanému prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., avšak nedošlo tu v príslušných prípadoch k zahľadeniu samotnej skutočnosti, že obžalovaným už v minulosti k protiprávnym konaniam došlo, t.j. zahľadenie predchádzajúcich odsúdení nemá za následok vznik akejsi súčasnej fikcie nespáchania trestného činu;

súd dospel k záveru, že pre dosiahnutie účelu trestu, ako to vyžaduje ustanovenie § 34 Tr. zák., v maximálnom možnom rozsahu, je v danom prípade potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody, a to nad dolnou hranicou v danom prípade v zmysle vyššie uvedeného danej trestnej sadzby, kde vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, so zohľadnením súčasného uloženia ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou, súd ako primeraný a dostatočný tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie vyhodnotil a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na osem rokov nepodmienečne, na ktorého výkon obžalovaného S. C. za splnenia podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V súvislosti s tým je potrebné poukázať, vzhľadom na argumentáciu obhajcu obžalovaného v záverečnej reči, tiež na to, že absolútne sa nemožno stotožniť s tým, že treba (v súvislosti s určením druhu a výšky trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie) prihliadať aj na komunitu, z ktorej pochádza obžalovaný, spôsoby správania sa tejto komunity voči sebe navzájom, ako aj správanie sa samotnej poškodenej formou nevery, ktorá bola jednou z pohnútok na protiprávne konanie obžalovaného. Normy právneho poriadku upravujúce ochranu práv, slobôd a právom chránených záujmov členov spoločnosti musí každý člen spoločnosti riadne dodržiavať, je nimi každý člen spoločnosti rovnako viazaný bez ohľadu na „komunitu“ v akej žije. To, že v rámci nejakej konkrétnej komunity dochádza k zľahčovaniu, či ignorácii, uložených a očakávateľných postojov k všeobecne v spoločnosti platným právnym normám, k nejakému akoby tolerovaniu ich porušovania, či považovania takého porušovania za prirodzenosť, a to či už z morálne, eticky alebo inak závadných vnútorných postojov členov takej komunity, nie je a nemôže byť v žiadnom prípade dôvodom na nejaké ospravedlňovanie konania, ktoré je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a už vôbec nie v prípade ak toto porušovanie dosiahne intenzitu trestnej činnosti, osobitne s následkami, spôsobom a okolnosťami vykonania závažnosťou ako v danom prípade. To platí vo vzťahu ku konaniu obžalovaného aj čo sa týka nevery jeho družky, ktorou vyvolaný stav v ich vzťahu bolo treba (a obžalovaný vzhľadom na zachovanie rozpoznávacích a ovládacích schopností toho spôsobilý jednoznačne bol) taktiež riešiť spôsobom neodporujúcim právnym predpisom. Čo i len čiastočné akceptovanie, čo i len čiastočné zohľadnenie obhajcom uvádzaných skutočností v nejaký prospech obžalovaného by znamenalo smerovanie doslova k anarchii, pretože potom by ktokoľvek sa mohol bez sebamenších zábran nepochybne dopúšťať trestnej činnosti práve poukazujúc na to, že veď v jeho komunite (národnostnej, etnickej, náboženskej, svetonázorovej a pod.) je nejaký, hoci v zmysle zákona síce trestný, spôsob správania a konania vzhľadom na také a také skutočnosti a úzusy považovaný za bežný, akceptovateľný, normálny a pod.. Pripustiť v prospech páchatela napr. vo vzťahu k rozhodovaniu o treste, jeho druhu a výške, nejaké výhody vzhľadom na to ako „sa k sebe navzájom správajú členovia v jeho komunite“, teda že oproti ostatnému obyvateľstvu z akýchkoľvek dôvodov či už akceptujú porušovanie právnych predpisov v určitom smere, alebo z akýchkoľvek dôvodov prejavujú tendencie ich nedodržiavania a pod., by znamenalo absolútne nerešpektovanie a degradáciu právnych predpisov na zdrap papiera; zohľadniť v jeho prospech čo do vyhodnotenia pohnútky neveru družky, osobitne pri takom druhu trestnej činnosti, akej sa dopustil obžalovaný v tomto prípade, by znamenalo degradáciu jej osoby ako plnohodnotného subjektu, ľudskej bytosti, ktorej je pred takým neprípustným a nanajvýš odsúdeniahodným konaním práve Trestným zákonom poskytovaná ochrana rovnako, ako každému inému subjektu.

Zároveň pre úplnosť treba sa vyjadriť i k návrhu obhajoby na postup podľa § 39 Tr. zák. a teda mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému S. C. v danom prípade pod dolnú zákonom ustanovenú hranicu trestnej sadzby.

Uvedený návrh súd, vzhľadom na všetky, v podstate už opakovane vyššie uvedené skutočnosti, nemohol v tejto veci nijako akceptovať. V prvom rade neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu, či pomery menovaného obžalovaného, a to opäť poukazujúc na všetky vyššie popísané skutočnosti zistené dokazovaním a skutočnosti, pre ktoré súd trest odňatia slobody uložil ešte nad samou dolnou hranicou

v tejto veci zákonom danou, pre ktoré by súd považoval za dôvodné uložiť trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu v tejto veci.

Uvedené pritom platí aj napriek takpovediac sile samotného obžalovaným na hlavnom pojednávaní učeného a súdom prijatého vyhlásenia o vine, ako to vyplýva zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.6.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 v súvislosti s ustanovením § 39 Tr. zák.. V danom prípade vzhľadom na všetky už hore podrobne popísané skutočnosti a dôvody nemožno podľa súdu uvažovať o tom, že by pre nápravu obžalovaného a najmä pre náležité vyjadrenie morálneho odsúdenia ním spáchaných trestných činov a odradenie ostatných od páchania osobitne takej trestnej činnosti, postačovalo uložiť trest odňatia slobody v nižšej výmere ako bol uložený, resp. dokonca pod samotnú dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle zákona platnú pre tu ukladaný úhrnný trest, teda ustanovenú v osobitnej časti Tr. zák. pre najprísnejšie trestný čin z tu spáchaných zločinov, a to zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Ani z uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR totiž v tomto smere nemožno vyvodzovať obligatórnosť takehoto postupu, ale len to, že ním deklarovaná možnosť príslušného postupu musí byť odôvodnená v konkrétnom prípade i inými rozhodnými skutočnosťami pre uloženie konkrétneho druhu a výšky trestu pod zákonom upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby, čo u obžalovaného v tejto veci naplnené nijako nie je, a to vzhľadom na jeho osobu a s tým spojený zistený celkový doterajší postoj obžalovaného k dodržiavaniu všeobecne záväzných právnych predpisov a plneniu povinností z nich vyplývajúcich, teda spôsob jeho života a protiprávne správanie sa obžalovaného vo všeobecnosti, ako aj všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré súd viedli k uloženiu trestu ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Opravné prostriedky v prospech mladistvého môže podať, a to i proti jeho vôli, aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku mu plyní samostatne.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.